

kun medregnet i det omfang, de direkte påhviler varer og ydelser, der ifølge undersøgelsen indgår i forbruget. Der er således ikke taget hensyn til, at f. eks. forslagene om annonceafgift og elektricitetsafgift samt om forhøjelsen af benzinafgiften og engrosomsen i et vist omfang forøger driftsudgifterne og derigennem indirekte kan medføre højere priser på de varer og ydelser, der indgår i forbruget.

Hvis de omtalte forhøjelser af forbrugsbeskatningen uden videre lægges til forbrugerpriserne i 1955, kan man på grundlag af de foreliggende oplysninger om forbruget af de enkelte varer og ydelser i 1955 opgøre en merudgift, der udtrykt i procent af de skattepligtige indkomster i 1955 skønsmæssigt kan anslås til følgende:

Husstandsindkomst i 1955 Kr.	Afgiftstigning i pct. af skattepligtig indkomst pct.
under 5.000	ca. 1,4
5—10.000	- 1,3
10—15.000	- 1,3
15—20.000	- 1,3
20—25.000	- 1,3
25—30.000	- 1,4
30—35.000	- 1,4

Hvis en tilsvarende beregning kunne foretages på grundlag af oplysninger fra de seneste år, ville resultatet utvivlsomt blive noget anderledes. Forbrugets sammensætning er som allerede nævnt ændret siden 1955, og en del af afgiftsforhøjelserne er stykafgifter (f.eks. 2 øre pr. cigaret og 10 øre pr. l benzin). Ændringerne i forbrugets sammensætning har man som omtalt endnu ikke oplysninger om. Derimod ved man, at indtægter, priser og forbrugsafgifter er steget siden 1955. En stykafgiftsforhøjelse af en given størrelse må derfor medføre procentvis afgiftsbeskatning, der er større, hvis den blev gennemført i 1955, end dersom den samme afgiftsforhøjelse blev gennemført i dag. Dette forhold har man rent skønsmæssigt søgt at korrigere på den måde, at man har beregnet, hvor meget de nu foreslåede forhøjelser af de forskellige stykafgifter udgør i pct. af afgiften umiddelbart før forhøjelsen. Det er derefter forudsat, at de faktiske afgifter i 1955 forhøjedes med disse procenter i stedet for med de

foreslåede forhøjelser pr. stk. Denne metode kan ikke benyttes for elektricitetsafgiftens vedkommende. Imidlertid er elektricitetsforbruget i periodens løb steget særlig kraftigt, medens prisen har været faldende, og man har derfor fundet det forsvarligt ikke at foretage nogen korrektion af merudgiften til denne afgift.

Resultatet af de omtalte korrektioner bliver herefter, at de foran anførte procenter for afgiftsstigning i de forskellige grupper på ca. 1,3—ca. 1,4 nedsættes med omkring 0,2, således at de nævnte procenter bliver ca. 1,1, når husstandsindkomsten i 1955 ligger mellem 5.000 kr. og 25.000 kr., og ca. 1,2 i de grupper, hvor husstandsindkomsten er under 5.000 kr. og over 25.000 kr.

Disse meget usikre oplysninger om virkningerne af de foreslåede forøgelse af afgifter på varer og ydelser, der indgår i det daglige forbrug, danner grundlag for forslagene om forhøjelse af børnetilskuddene og om indførelse af persontilskud. Af praktiske grunde er forhøjelsen af børnetilskuddene fastsat til et ensartet beløb — 100 kr. pr. barn — uanset størrelsen af den skattepligtige indkomst.

Persontilskuddene foreslås ligeledes ydet med faste beløb på 120 kr. for forsørgere og 60 kr. for ikke-forsørgere, men kun til personer med skala-indkomster på 15.000 kr. og derunder. Den særlige bestemmelse om halvt så store tilskud til personer, hvis skala-indkomster ligger over 15.000 kr., men ikke overstiger 16.000 kr., tager sigte på i nogen grad at udjævne de spring i betaling af skat ÷ persontilskud, som indtægtsgrænser af den her omtalte art vil medføre.

Som anført i bemærkningerne til det omtalte forslag til udskrivningslov vil de foreslåede kompensationsbestemmelser bevirke, at familier med lave indtægter og hjemmehørende børn gennem persontilskuddet og forhøjelsen af børnetilskuddet modtager et tilskudsbeløb, der i almindelighed overstiger stigningen i forbrugsbeskatningen.

Spørgsmål 20:

Hvilke persongrupper har så lave skattepligtige indkomster, at de ligger under de i indkomstskatteskalaerne anførte bundgrænser — bortset fra unge fortrinsvis under ud-